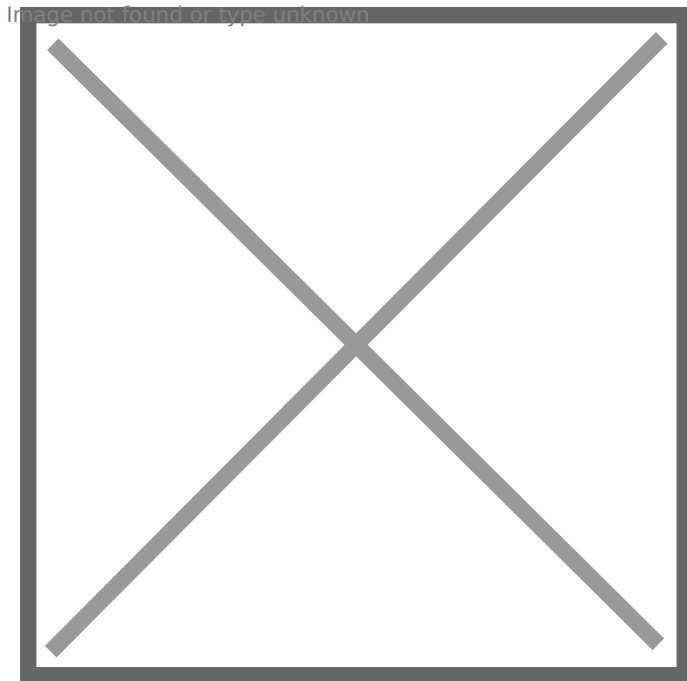

2 Ιανουαρίου 2020

100 χρόνια από την κοίμηση του Αγίου Νεκταρίου: Νέκταρ ανέβλυσε ξανά! (Στέλιος Κούκος)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Άγιος Νεκτάριος Επίσκοπος Πενταπόλεως (1846-1920).

Νέκταρ Νεκταρίου, γόνου Σηλυβρίας, προστάτη Αιγίνης, Πενταπόλεως επισκόπου ανέβλυσε τούτες τις μέρες!

Νέκταρ ανέβλυσε και εξεχύθη και πάλιν από την μνήμη του αεί παρεπηδιμούντος και μετεώρου εις τον αιώνα του αρχιερέως, του συκοφαντημένου και δεδιωγμένου ένεκα αρετής και αγιότητας, της νέας κορυφής της Ορθοδόξου Εκκλησίας αγίου

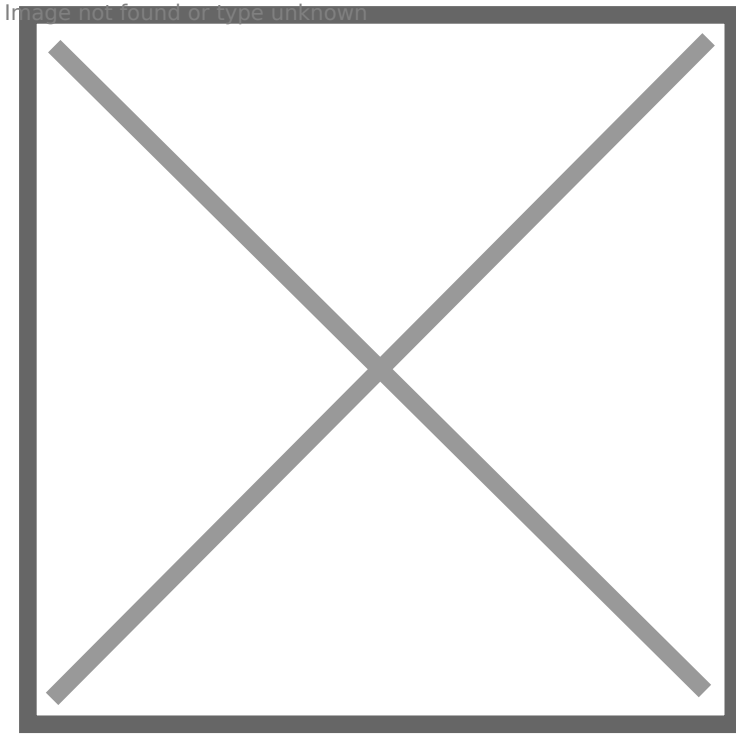
Νεκταρίου!

Ο οίνος του 2020 είναι νέκταρ Νεκταρίου αφού φέτος συμπληρώνονται 100 χρόνια από την κοίμησή του! Μια μεγάλη γιορτή και πανήγυρη εγκαινιάζεται αυτές τις μέρες, για την εκατονταετή αυτή περίοδο, που ήταν μεστή από ένα πλήθος και μια ποικιλία επεμβάσεων του αγίου. Αυτό τον έκανε απαραίτητο στη ζωή μας και όχι μόνο για τα θαύματά του!

Τι ομορφιά, τι χάρη οι άγιοι μας; Αυτά τα στολίδια της Εκκλησίας και του σύμπαντος κόσμου; Αυτοί οι αστέρες, σχεδόν ήλιοι ή κατά χάριν ήλιοι, που φωτίζουν τις μέρες μας και το στερέωμα εν ζωή. Αλλά και μετά την κοίμησή τους δεν σταματούν να ευλογούν, να επεμβαίνουν και να μας διασώζουν από κάθε πληγή και δυσκολία και έως θανάτου δεινών!

Ο Άγιος Νεκτάριος, ένας μεγάλος σύγχρονος ιεράρχης, κυνηγημένος, συκοφαντημένος και εξουθενωμένος, ένα σημείο αντιλεγόμενο στις μέρες του! Αλλά απέδειξε πως και στις αυγές του 20ού αιώνα υπήρχαν άγιοι! Και αυτό ήταν το πρώτο του θαύμα! Έμοιαζε να έφερε την αγιότητα στο προσκήνιο! Μας έκανε εντύπωση ακόμη και η φωτογραφία του. Ήταν ο άγιος που φωτογραφήθηκε! Τον βλέπαμε πώς ήταν πραγματικά! Και ήταν ένας άνθρωπος, ένας κληρικός, όπως όλοι άλλοι που ξέραμε, αλλά άγιος! Και αποτυπωμένος ακριβώς όπως ήταν! Και αυτός ο “ομοιοπαθής” με τη σύγχρονη παρουσία έγινε άγιος! Και αγιογραφία!

Πλέον ο συκοφαντημένος έγινε ένα... σκάνδαλο ή και σάλος αγιότητας. Και να οι φωτογραφίες και οι εικόνες του παντού! Σε εκκλησίες και εκκλησάκια, σε σπίτια, σε αυτοκίνητα! Και αργότερα άρχισαν να κτίζονται εκκλησίες και εκκλησάκια και να αφιερώνονται σ' αυτόν και ένα πλήθος παιδιών να παίρνουν το όνομά του!

Ο Άγιος Νεκτάριος στο γραφείο του.

Ο Αναστάσιος Κεφαλάς, όπως ήταν το όνομα του, γεννήθηκε στην Σηλυβρία της Ανατολικής Θράκης το 1846. Φτωχό παιδί, έφτασε στην Κωνσταντινούπολη για να δουλέψει και να μορφωθεί. Και εκεί έπεσε σε κακά χέρια και έτσι πείνασε, κρύωσε και ξυλοφορτώθηκε και έμεινε μακριά από το σχολείο αλλά και την εκκλησία που αγαπούσε πολύ.

Τέλος, όμως, είχε μια φαινή ιδέα! Έμοιαζε, σαν να ζητούσε ακρόαση από τον Θεό! Γι' αυτό όταν είδε ότι οι προσευχές του δεν έβλεπε να αλλάζουν την κατάστασή έπιασε και έγραψε μια επιστολή στον Θεό! Και, ο Θεός ανταποκρίθηκε αμέσως, αφού αυτός που ανέλαβε να την ταχυδρομήσει, έγινε το χέρι της ευσπλαχνίας του Θεού και αμέσως τον έντυσε με ζεστά ρούχα!

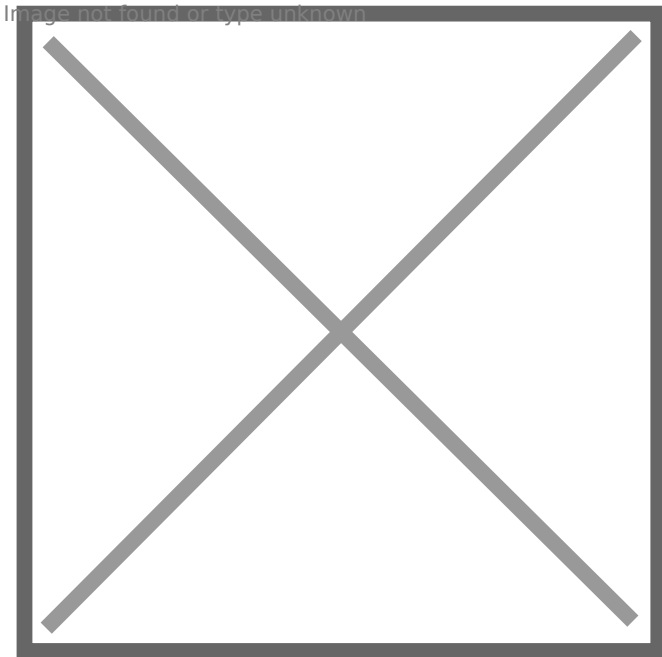
Αυτό όμως ήταν αφορμή για να περάσει μαρτυρικές στιγμές στα χέρια του σκληρού αφεντικού του, που ήταν και συγγενής του, αφού τον ξυλοκόπησε πιστεύοντας πως τον έκλεψε. Χρειάστηκε να επέμβει ο γείτονας καταστηματάρχης, που ήταν ο ίδιος το χέρι του Θεού, για να τον σώσει και να του δώσει άλλες προοπτικές στη ζωή του!

Εν τω μεταξύ, όμως, το πεινασμένο και ξεπαγιασμένο παιδί είχε αρχίσει το ιεραποστολικό του έργο, αφού στα χάρτινα σακουλάκια στα οποία έβαζε τον καπνό, που πουλούσε στο καπνομάγαζο που εργαζόταν, έγραφε ψυχωφελείς φράσεις ανθολογημένες από τα βιβλία που διάβαζε!

Σ' αυτήν την γραμμή θα κινηθεί μέχρι το τέλος της ζωής του. Διάβασμα, σπουδές, γράψιμο, διδασκαλία, ιεραποστολή! Θα γίνει, αρχικά, δάσκαλος στην Χίο και εκεί θα γνωρίσει τον μοναχό, π. Παχώμιο ο οποίος θα γίνει ο Γέροντάς του -παρ' όλο

που δεν είχαν ιδιαίτερα μεγάλη διαφορά ηλικίας.

Τον μεγάλωσαν απότομα οι εμπειρίες της ζωής, όπως και η παραμονή του για λίγα χρόνια

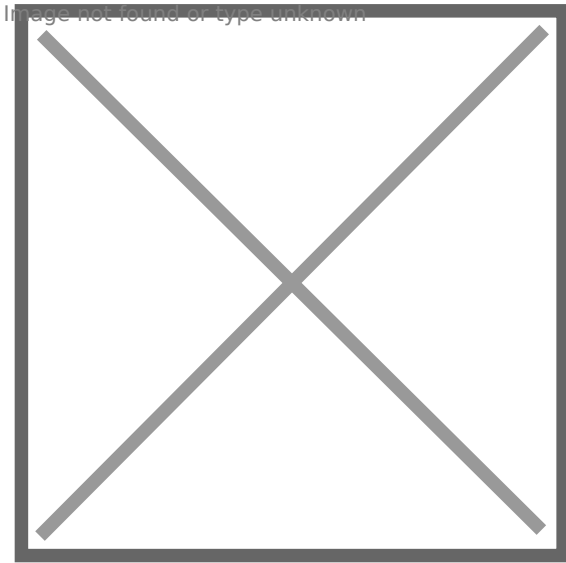
Όσιος Παχώμιος ο Χίος (1840-1905).

ως μοναχός στα Ιεροσόλυμα. Εδώ θα πρέπει να πούμε λίγα λόγια για τον νυν όσιο Παχώμιο, αφού δεν είναι πολύ γνωστός -παρόλο που ίδιος αποτελεί την ρίζα ενός καρποφόρου δέντρου αγίων.

Ο Όσιος ήταν Χιώτης την καταγωγή και πήγε και ο ίδιος στην Κωνσταντινούπολη για να δουλέψει. Αλλά επειδή ήταν ευέξαπτος και παλικαράς πάνω σε έναν καυγά σκότωσε έναν Τούρκο και έτσι ακολούθησε εγκλεισμός του στην φυλακή, μεταστροφή του στην πίστη και την Εκκλησία, καταδίκη του σε θάνατο, απόδοση δικαστικής χάριτος και θεϊκή βοήθεια για να δραπετεύσει από την φυλακή. Έτσι, όταν βρέθηκε εκτός φυλακής, κατευθύνθηκε στα Ιεροσόλυμα όπου έγινε μοναχός για να γυρίσει λίγο αργότερα στην Χίο. Εκεί θα ζήσει μέχρι το τέλος της ζωής του. Η προσφορά είναι πάρα πολύ μεγάλη στην Εκκλησία!

Όσο για το πνευματικό του τέκνο θα γίνει αρχικά μοναχός στην περίφημη Νέα Μονή της Χίου και αργότερα θα χειροτονηθεί Ιεροδιάκονος. Μετά, με την βοήθεια κάποιου χορηγού θα πάει στην Αθήνα για πάρει το απολυτήριο Γυμνασίου και να σπουδάσει στην Θεολογική Σχολή. Χορηγός του για τις ανώτατες σπουδές του ήταν το Πατριαρχείο Αλεξανδρείας, στο οποίο θα μεταβεί μετά την αποφοίτησή του. Εκεί θα διαπρέψει και πάλιν, και όχι στις θεωρητικές σπουδές όπως στο πανεπιστήμιο, αλλά έμπρακτα και σε ποικίλους τομείς που θα του αναθέσει το Πατριαρχείο Αλεξανδρείας. Ο ίδιος, βεβαίως, ασκούσε όπως πάντα και ένα ευρύ

προσωπικό φιλανθρωπικό έργο. (Μέχρι το τέλος της ζωής του. Και μάλιστα με ιδιαίτερη λεπτότητα ή ακόμη και με ευρηματικότητα)!

Άγιος Νεκτάριος.

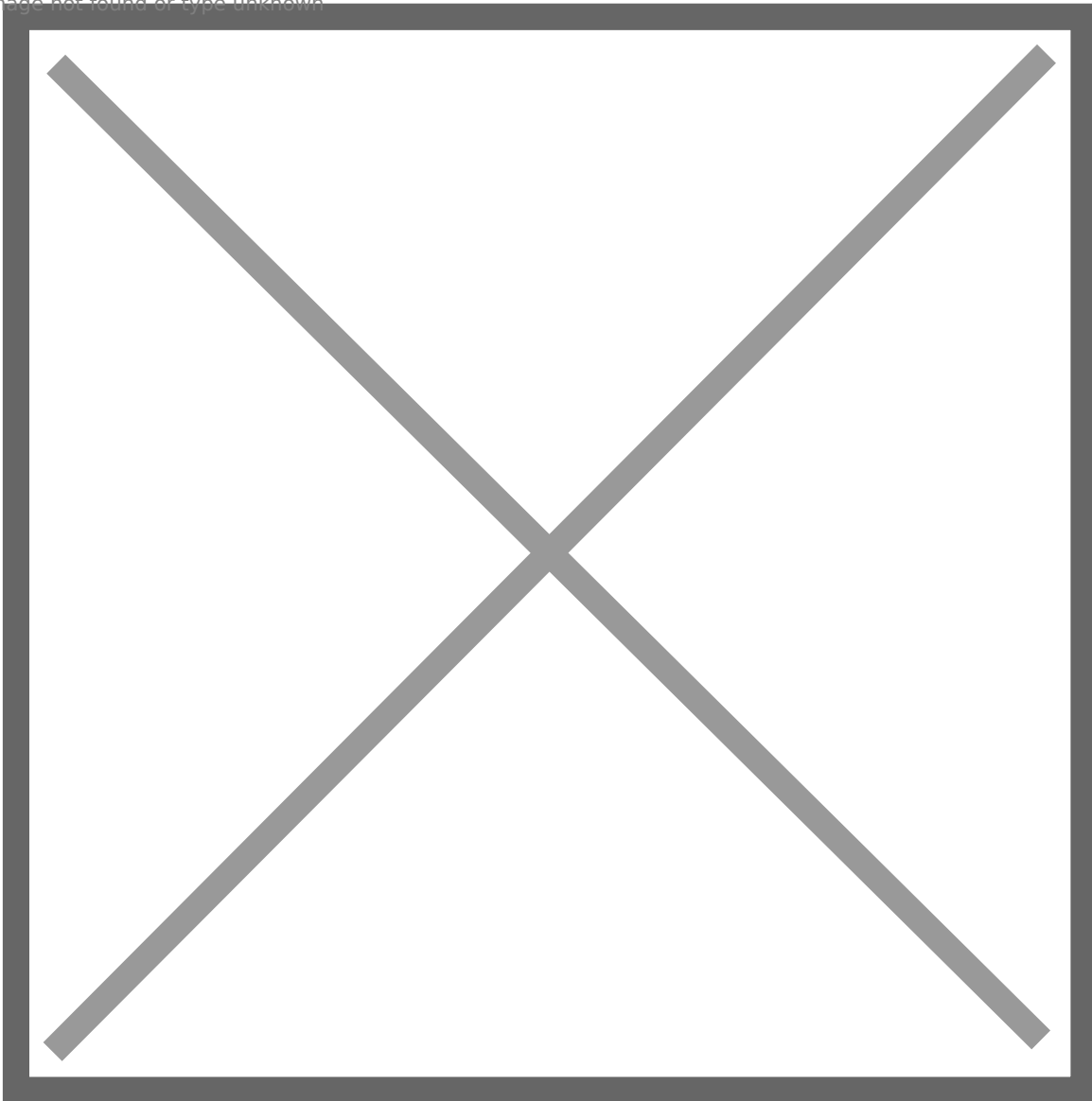
Δεν θα αργήσει ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας, μαζί με την Ιερά Σύνοδο του Πατριαρχείου να τον ψηφίσουν και να τον αναδείξουν Επίσκοπο Πενταπόλεως με έδρα το Κάιρο. Αλλά, το γνήσιο αυτό φως είχε τοποθετηθεί, τώρα πολύ ψηλά και κάποιιοι δεν το είδαν με καλό λογισμό αυτό το φαινόμενο! Πίστεψαν πως τους έκλεινε τον δρόμο για την... εξέλιξή τους, δηλαδή την εκλογή τους στον πατριαρχικό θρόνο. Έτσι, τον συκοφάντησαν, του ήραν τις αρμοδιότητες, τον απομόνωσαν, του στέρησαν τον μισθό, τον εξόρισαν!

Γι' αυτό, βρέθηκε ξανά στην Αθήνα, εξόριστος, συκοφαντημένος και κυνηγημένος! Φτωχός και πενόμενος ο σοφός Ιεράρχης ικέτευε και παρακαλούσε για να διοριστεί ως ιεροκήρυκας. Και, όταν ακόμη εξεταζόταν η υποψηφιότητα του για την θέση του σχολάρχη της Ριζαρείου Εκκλησιαστικής Σχολής, έπρεπε για μια ακόμη φορά να αντιμετωπίσει τους συκοφάντες!

Και, όμως, θα τα καταφέρει και θα προσφέρει σπουδαίο έργο στην Σχολή και σε όλη την Αθήνα αφού έγινε γνωστός ως ένας εξαιρετικός πνευματικός και εκεί θα προστρέχουν για όλες τους τις ανάγκες!

Έτσι, λίγο πριν την συνταξιοδότηση του θα δημιουργήσει την Μονή της Αγίας Τριάδας στην Αίγινα, με την οποία θα ταυτιστεί! Νέα, όμως προβλήματα θα αντιμετωπίσει και εκεί, αφού η Αρχιεπισκοπή Αθηνών δεν θα του παραχωρήσει άδεια για την εύρυθμη λειτουργία της μονής, ενώ νέες συκοφαντίες θα προκαλέσουν την επέμβαση των δικαστικών αρχών. Ο κατασυκοφαντημένος, όμως, ιεράρχης είχε πλέον αναδειχθεί σε... πρόβατο της Θείας Χάριτος, αφού είχε παραδώσει από καιρό τον εαυτό του στον Θεό και τίποτε δεν μπορούσε να του χαλάσει, την πνευματική ησυχία.

Image not found or type unknown

Μετά την κοίμησή του στο Αρεταίειο Νοσοκομείο της Αθήνας, στις 8 Νοεμβρίου του 1920, ο άγιος Ιεράρχης, το νέο “σημείον αντιλεγόμενον”, θα κυριαρχήσει σχεδόν στην εκκλησιαστική ζωή.

Ένα πλήθος θαυμάτων που θα πραγματοποιηθούν σε πολλά σημεία της χώρας, θα τον κάνουν ιδιαίτερα γνωστό και αγαπητό. Ο άνθρωπος των γραμμάτων θα αναδειχθεί σε έναν νέο ιαματικό άγιο! Έτσι θα τον γνωρίσει ο κόσμος! Ως θαυματουργό! Και αυτό θα τον κατατάξει στην χορεία των αγίων!

Με την ανατολή της νέας χρονίας και την έναρξη της επετείου 100 ετών από την κοίμησή του θα μπορέσουμε να τον πλησιάσουμε και να τον γνωρίσουμε καλύτερα! Η προσφορά του στην Εκκλησία, στον Ελληνισμό, στην παιδεία και την Οικουμένη είναι τεράστια. Το συγγραφικό του έργο είναι πολυποίκιλο και μάλιστα για την εποχή του ιδιαίτερα πρωτότυπο.

Θα πρέπει, λοιπόν, να τον ευγνωμονούμε να του δείχνουμε την αγάπη μας και να

ασχολούμαστε με το ποικίλο έργο του.

Οι ευχές και οι ευλογίες του να σκεπάζουν τον Ελληνισμό και την Οικουμένη!